

Ἑκατονταετηρίδος γήρας ἐπὶ ὄρους γύλον ἰκανῶν πηγῶν ὕψος ἔχοντα, καὶ κατασκευάσας ἐπ' αὐτοῦ οἰκίδιον δύο πηγῶν, ἕξῃσε τριάκοντα ἔτη ἐν αὐτῷ ἐκτεθειμένος εἰς τὸ ψύχος καὶ εἰς τὸν καύσωνα τοῦ ἡλίου, καὶ σκληραγωγούμενος καθ' ὅλα. Μιμητὰς τῆς ζωῆς του ἦν ὡς ἀμέσως, ὡς τὸν Δαμῆλ, καὶ ἄλλας, αἵτινες ὡς ἐπὶ γύλε καθήμενοι ὠνομάσθησαν Στυλῖται, καὶ τοιοῦτοι εὗρισκοντο μέχρι τῆς δωδεκάτης ἑκατονταετηρίδος.

K. M. Σ.

Ὁ ΚΟΜΦΥΚΙΟΣ.

Κομφύκιος, ὁ ἄριστος τῶν Σινῶν φιλοσόφων ἐγενήθη κατὰ τὸ 550 πρὸ Χριστοῦ· κατήγετο ἀπὸ γένους αὐτοκρατορικοῦ· ἐστάθη Μανδαρίνος (ἄρχων) καὶ συγκλητικὸς μικροῦ τινος βασιλείου τῆς Κίνας· ἐτελεύτησεν ἡλικίας 73 ἐτῶν. Ἡ σύντομος τῆς ἡθικῆς διδασκαλίας αὐτοῦ εἶναι, ὅτι

« Ὁ ἄνθρωπος ὀφείλει νὰ ὑποτάσσεται εἰς τὸν Θεόν, νὰ σέβηται καὶ νὰ λατρεύῃ αὐτόν. »

« Νὰ ἀγαπᾷ τὸν πλησίον ὡς ἑαυτόν. »

« Νὰ ὑποτάσῃ τὰ ἑαυτοῦ πάθη εἰς τὸ λογικόν, καὶ νὰ μὴ πράττῃ μηδὲ νὰ συλλογίζηται οὐδὲν ἐναντίον εἰς τὸν ὀρθὸν λόγον. »

« Ἡ ἀρετὴ ἀνήκει εἰς πᾶσαν τάξιν ἀνθρώπων· ὅταν ὅμως ἡ τάξις τῶν εὐγενῶν δὲν διδῇ εἰς τὴν κυβέρνησιν μεγάλους ἀνδρας, ὁ βασιλεὺς πρέπει νὰ ἐκλέγῃ αὐτοὺς μεταξὺ τῶν ἐναρέτων πολιτῶν, καὶ ἐκ τούτων νὰ συγκροτῇ τῶν εὐγενῶν τὴν τάξιν. »

« Ὁ ἄξιος βασιλεὺς μεταχειρίζεται τοὺς ὑπηκόους εἰς τὴν διοίκησιν, ὡς ὁ ἀρχιτέκτων τὰ ξύλα εἰς τὰς οἰκοδομὰς· τὸ καλὸν καὶ ἄξιον νὰ γείνῃ ὑποθήριγμα τῆς οἰκοδομῆς, δὲν ἀποβάλλει αὐτὸ, ἂν ἔχῃ μικρόν τι ἐλάττωμα. »

« Ἐὰν ὁ ἡγεμὼν θέλῃ νὰ λέγῃ πάντοτε πρῶτος τὴν ἑαυτοῦ γνώμην, δὲν θέλει ἔχει συμβούλους. »

« Ἡ σοφία καθῆται ἐφ' ὑψηλοῦ τόπου· ἡ ἀνάβασις ὅμως δὲν εἶναι τόσο δύσκολος, ὅσον φαντάζονται αὐτήν· ὅσον προχωρεῖς, εὐρίσκεις αὐτὴν εὐκολωτέραν. »

« Ἡ σαφερὰ ἀρετὴ εἶναι εἰς τὸν βασιλέα ὠφελιμωτέρα παρὰ τὴν πλέον λεπτὴν καὶ πολυμήχανον πολιτικὴν. »

« Ἐὰν θέλῃς νὰ φυλάττῃς τὴν ἐπικράτειάν σου, ἔλεγε πρὸς τινὰ ἡγεμόνα, πολέμει γενναίως τοὺς ἐχθρούς σου· πολέμει ὅμως ἔτι γενναϊότερον τὰ πάθη σου, ἂν θέλῃς νὰ φυλάτῃς

τὴν καὶ σεαυτόν. »
« Μὴ λέγε πρὸς τοὺς ἄλλους περὶ σεαυτοῦ μήτε καλόν, διότι δὲν θέλουν σὲ πιστεῦσαι· μήτε κακόν, διότι τότε θέλουν πιστεῦσαι περισσότερο παρὰ ὅ, τι λέγεις. »

B.

Η ΠΟΙΗΣΙΣ.

Ἡ Ποίησις ὑπῆρξεν ἡ πρώτη Φιλοσοφία. Ἡ Ποίησις εἶναι ἡ ὑψηλὴ τῶν Μουσῶν γλῶσσα, ἡ εὐλαὸς τῆς φύσεως ζωγραφία, ἡ Μουσικὴ τῶν μεγάλων καὶ εὐαισθήτων ψυχῶν, ἡ ἀγαθὴ τῆς νεότητος κουροτρόφος. Ἡ καλὴ αὕτη τέχνη δύναται μάλιστα νὰ καλλήνῃ τὰς ψυχὰς, νὰ ἡμερόνῃ τὰ ἦθη, νὰ ἀνυψῶνῃ τὴν φαντασίαν, νὰ καθαρῶν τὰ πάθη, νὰ ἐμπνέῃ φιλοτιμίαν καὶ ὁρμὴν πρὸς τὰς πράξεις τὰς ἀγαθὰς. Ἡ τῶν μύθων ἡδονὴ, καὶ ἡ ἁρμονία τοῦ μέτρου, καὶ ὁ τῆς λέξεως ὀγκος, καὶ ἡ χάρις τῆς μεταφορᾶς καταπραΰνουσιν ἡσυχῶς τὸ ταραχώδες ἰδίωμα τῆς ψυχῆς, καὶ καταυλοῦσι τὸ ἀπειρόκαλον, καὶ καταθέλγουσι τὸ βάνανσον καὶ σκαῖον, καὶ ἱλαρύνουσι τὴν διάνοιαν, καὶ διδάσκουσι τὸν ἄνθρωπον τὸ μουσικώτατον σύστημα τῆς ἀρετῆς. Καὶ αὐτὰ δὲ, τὰ ἀπὸ τινος ψεγόμενα, τερπνὰ δι' ὅλε καὶ κομψὰ ποιημάτων, οἷον τὰ παιγνιώδη καὶ ἀσέϊα καὶ ὅλα τὰ χωρὶς αἰσχροτήτος κωτῖλα καὶ τρομερὰ, συμβάλλουσιν εἰς ἐλαφρῶσιν τῶν κόπων, καὶ ἔρτυμα τῆς σπουδῆς, ὅταν ἀναγινώσκονται με φρόνησιν καὶ παιδαγωγίαν, χωρὶς τῆς ὁποίας ἔβλαψαν πολλάκις καὶ τὰ σεμνότερα συγγράμματα. Καθὼς εἶναι βιβλία συμβουλευτικὰ καὶ διδακτικὰ, οὕτω πρέπει νὰ ἦναι καὶ ἄλλα πρὸς διάχυσιν καὶ διατριβὴν. Τὰ πρῶτα εἶναι ὠφέλιμα· τὰ δευτέρα τερπνὰ. Ὁ δὲ ἄνθρωπος ὅσον κοπιᾷ διὰ τὴν ὠφελειάν του, τόσον ἐπιθυμεῖ τὴν ἐκ τῆς ἀνέσεως τέρψιν. Καλλιερгоῦμεν τὰς ἐλαιοὺς καὶ τὰς ἀμπέλους, ἀλλὰ δὲν ἐκρίζονομεν οὔτε τὰς μυρσίνας, οὔτε τὰς τριανταφυλλείας. Ταῦτα ἐκ προοιμίων πρὸς τοὺς σοβαροὺς τῶν ἀσείων Ποιημάτων κριτὰς.

(Θικ.)

ΛΟΥΘΟΒΙΚΟΣ Θ'.

Λουδοβίκος Θ'. βασιλεὺς τῆς Γαλλίας, τὸν μεγάλην κλίσιν εἶχεν εἰς τὴν δικαιοσύνην.